

grijpt, dat deze ter dege mans genoeg ware geweest om zelf te riposteeren. Was dan het ongevraagd voor hem als advocaat optreden wel iets anders dan, onbedoeld, twijfel wekken aan zijn intellectueele vaardigheid? Iets wat ik te minder mag verzwijgen, daar elk lezer toch verstaat, hoe ik, als leider der anti-revolutionaire partij, er heel anders nog dan Dr. de V. belang bij had, om een ministrabel man, sinds jaren zoo met hart en ziel antirevolutionair, als de heer de Waal Malefijt, door niemand te doen onderschatten.

Er komt nog iets bij. In mijn zeggen school een zelf-aanklacht, die strekte om den Minister te ontlasten. Van achteren bezien was het mij toch duidelijk geworden, hoe ik te veel van den Minister gevergd had, door te willen, dat hij, te midden van *zulk* een begroeting, op eenmaal geheel de portée van mijn meer aangeduiden dan uitgewerkten voorslag doorzien had. Iets waarin lag opgesloten, dat *hij* vrij uit ging, en dat *ik* mij zelf te verwijten had, mijn bedoeling niet helder genoeg te hebben toegelicht. Juist daarom vormde, gelijk ik schreef, dit mijn zeggen een onmisbare schakel in de verzoening. Lees heel mijn dupliek. Ze was al vrede-ademend. Er was voor een bitter woord in het *zinverband* van deze dupliek kortweg geen plaats.

En nu zal men zeggen: Dus deed Dr. de Visser een goed werk door u deze nadere toelichting te ontlokken. Misschien. Ik zei 't boven zelfs, hoe veel beter 't is, indien men iets tegen elkaar heeft, het dan ook te zeggen, en zoo aan alle booze rancune den kop in te drukken. Maar met dat al blijf ik het slachtoffer, want door zijn popelend woord heeft Dr. de V. dan toch — ik herhaal, zonder het te bedoelen — mij dit vlugschrift *afgeperst*, dat niet korter *kon* uitvallen. Nu toch mocht ik het niet laten bij deze korte bespreking van Dr. de Visser's intermezzo, maar moest ik heel den redetwist weer ophalen. Ik poog het in vier paragraphen te doen. Eerst over het dwaze *Quid pro quo*, dat insloop. Dan over: *Uit het verkeerde loket*. Daarna over: *Het gele gevaar*. Ten vierde over: *Wat in Azië broeit*, waarna ik dan met een ernstig woord over het *Eerste gelui* eindig.